ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΥΣΠΛΑΧΝΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

ΤΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ κ. ΑΘ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

Μέσα εἰς τὸ πέλαγος τῆς θείας εὐσπλαχνίας πλέει ἡ ζωή μας. Ἄν ὁ Κύριος δὲν ἦτο, ὅπως εἶναι, ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων, οὔτε μίαν στιγμὴν δὲν θὰ εἰμπορούσαμεν νὰ ζήσωμεν μὲ ἄνεσιν, μὲ χάριν, μὲ ἐλπίδα καὶ παρηγορίαν. Ἀλλ' ὁ Φιλάνθρωπος μᾶς εὐσπλαχνίζεται καὶ παρ' ὅλην τὴν ἀναξιότητά μας, λόγῳ τῶν πολλῶν ἀνομιῶν μας, εἶναι πάντοτε κοντά μας καὶ μᾶς ἀνέχεται, καὶ μᾶς ἐλεεῖ, καὶ μᾶς ἀνορθώνει καὶ μᾶς χορηγεῖ πλούσια τὰ ἀγαθά του. Αὐτὸ ἀκριβῶς ἐξάγεται ἀπὸ τὴν στοργικὴν συμπεριφοράν του πρὸς τὸν παραλυτικὸν τοῦ χθεσινοῦ ἱεροῦ μας Εὐαγγελίου καὶ ἀπὸ τὴν τρυφερωτάτην προσφώνησίν του πρὸς τὸν δεινῶς πάσχοντα τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἄνθρωπον. «Τέκνον», — παιδί μου, τὸν ἀποκαλεῖ — καὶ τοῦ χορηγεῖ τὴν ὑψίστην χάριν καὶ δωρεὰν του, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν του, «Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου». Μᾶς εὐσπλαγχνίζεται, λοιπόν, ὁ Κύριος. Καὶ φαίνεται συγκινητικωτάτη ἡ εὐσπλαγχνία του:

1.— Εἰς τὴν ἀσθενείαν μας. Αἱ ἀσθένειαί μας εἶναι συχνὰ καρποὶ τῶν ἁμαρτιῶν μας. Πάσχομεν, ὑποφέρομεν, στερούμεθα, ἀρρωσταίνομεν, κλαίομεν, διότι ἁμαρτάνομεν. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ παραλυτικοῦ τοῦ Εὐαγγελίου αὐτὸ ἀκριβῶς συνέβαινε, ὅπως ἐξάγεται ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ Κυρίου, «τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου».

Τὸ αὐτὸ κάμνει καὶ εἰς ἡμᾶς ὁ φιλάνθρωπος Κύριος. Μολονότι ἡμεῖς γινόμεθα οἱ αἴτιοι τῶν βασάνων μας, ἐν τούτοις ὁ Κύριος μᾶς εὐσπλαγχνίζεται, μᾶς πονεῖ, στέκει ἐπάνω μας διὰ νὰ ἐλαφρύνῃ τὸν πόνον μας, νὰ μᾶς παρηγορῇ, νὰ κατευθύνῃ μὲ τὸν φωτισμόν του καὶ νὰ δίδῃ λύσεις εἰς τὰ ἄλυτα προβλήματά μας. Καὶ ἐδῶ ἐκδηλώνεται συγκινητικὴ ἡ θεία του εὐσπλαγχνία.

2.— Εἰς τὴν μετάνοιάν μας. Τοῦτο εἶναι τὸ κύριον μέσον τῆς σωτηρίας μας, ἡ μετάνοιά μας. Δηλαδὴ ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἐνοχῆς μας καὶ ἡ ἐπιστροφή μας εἰς τὸν Θεόν, ἡ πλήρης ἀποκήρυξις τοῦ ἁμαρτωλοῦ μας βίου. Μετάνοια, ἐξομολόγησις καὶ ἀμέσως ἄφεσις ἁμαρτιῶν, εἰρήνευσις τῆς συνειδήσεως, ἀνακούφισις τῆς ψυχῆς, χαρὰ καὶ πεποίθησις καὶ αἰσιοδοξία, καρποὶ καὶ ἀποτελέσματα τῆς θείας ἐπισκέψεως, τῆς θείας χάριτος καὶ παρουσίας ποὺ λαμβάνει χώραν εἰς τὴν ψυχήν, εἰς τὴν ζωὴν τοῦ μετανοοῦντος ἀνθρώπου. «Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου», εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν παραλυτικόν της Καπερναούμ, ὅταν τὸν εἶδε ἐμπρός του μὲ πίστιν νὰ ἀναμένῃ τὸ ἔλεός του, καὶ ἐλύθη ἡ ψυχή του ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς ἁμαρτίας. Τοῦ ἐχορήγησε τὸ ὕψιστον ἀγαθόν. Διότι διὰ τὸν ἁμαρτωλὸν αὐτὸ εἶναι τὸ ὕψιστον ἀγαθόν, ἡ ἄφεσις τῶν ἁμαρτιῶν του, ἡ ὑγεία καὶ ἀπελευθέρωσις τῆς ψυχῆς του.

3.— Εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ζωῆς μας. Ναί, δὲν μᾶς ἀφίνει μόνον μὲ τὸν πόνον, ἔστω καὶ σωτήριος διὰ τὴν ψυχὴν ἂν εἶναι ὁ πόνος, οὔτε μόνον μὲ τὴν ἐλπίδα. Οὔτε πάλιν περιορίζεται εἰς τὴν εἰρήνευσιν καὶ ἀνάπαυσιν ποὺ φέρει εἰς τὴν ψυχὴν ἡ μετάνοιά μας. Ἡ θεία εὐσπλαγχνία συγκαταβαίνει ἀκόμη. Γνωρίζει ὅτι ὁ ἄνθρωπος, καὶ μάλιστα ὁ πονεμένος, ἔχει βιοτικὰς ἀνάγκας, ὅτι χρειάζεται νὰ κινηθῇ, νὰ ἐργασθῇ, νὰ τραφῇ, νὰ ζήσῃ. Καὶ δὲν ἀναβάλλει. Σπεύδει ἡ εὐσπλαγχνία τοῦ Κυρίου εἰς τὸν κατάλληλον μάλιστα καιρὸν καὶ μὲ τὸν κατάλληλον τρόπον νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον της καὶ νὰ χορηγήσῃ καὶ τὰ ὑλικὰ ἀγαθὰ τὴν ὑγείαν εἰς τὸν ἄρρωστον, τὴν τροφὴν εἰς τὸν πεινασμένον, τὴν ἐργασίαν εἰς τὸν ἄνεργον, τὴν προστασίαν εἰς τὸν ἀδικημένον, ὅ,τι εἶναι τῆς ἀνάγκης, ὅ,τι χρειάζεται διὰ τὴν συντήρησιν καὶ προστασίαν τῆς ζωῆς καὶ συντελεῖ συγχρόνως εἰς τὴν σωτηρίαν καὶ οἰκοδομὴν τῆς ψυχῆς.

Μετὰ τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν του καὶ τὴν ἴασιν τῆς ψυχῆς του μὲ τὸ «Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου», τοῦ χαρίζει καὶ τὴν θεραπείαν τοῦ σώματός του, τοῦ δίδει τὴν πολύτιμον ὑγείαν του. «Ἔγειρε καὶ ἆρον τὸν κράββατόν σου καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου», τοῦ εἶπε, καὶ «ἠγέρθη εὐθέως» ἐκεῖνος, τελείως ὑγιής καὶ σῶος καὶ ἀκέραιος.

⁂

Ἀδελφοί, ἀνεξιχνίαστος εἶναι ἡ εὐσπλαγχνία τοῦ Κυρίου μας. Δὲν εἶναι μόνον τὰ ἀγαθὰ ποὺ μᾶς χορηγεῖ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὁ στοργικὸς τρόπος ποὺ ἐκδηλώνεται. Ἄν μπορούσαμε μὲ τὴν φαντασίαν μας νὰ συλλάβωμε ποῖα ἀγαθὰ μᾶς ἑτοιμάζει εἰς τοὺς οὐρανούς, θὰ ἐμέναμε ἐκπληκτοι. Ὄντως ἄπειρος, ὄντως ἀνεξιχνίαστος καὶ ἀσύλληπτος ἡ εὐσπλαγχνία τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος μας, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μας. Ἄς τὴν μελετᾶμεν πάντοτε. Ἄς μᾶς συγκινῇ. Ἄς μᾶς αἰχμαλωτίζῃ. Καὶ εὐγνώμονες πρὸς αὐτὴν ἄς τὴν δοξολογῶμεν ἀκαταπαύστως, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μας.

ΑΘ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΙΤΡΟΝ ΤΗΣ ΧΙΛΗΣ

ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΦΥΣΙΚΟΝ ΑΖΩΤΟΥΧΟΝ ΛΙΠΑΣΜΑ

ΣΥΝΘΕΤΟΝ ΛΙΠΑΣΜΑ ΙΤΑΛΙΑΣ 14-14-14:

Περιέχει ἀμμωνία, φωσφόρον καὶ Κάλι κατάλληλον δι' ὅλα τὰ κηπευτικά, ἀμπέλια, σταφίδες, ἐλαιόδενδρα κ.λ.π. ὀπωροφόρα δένδρα.

ΝΙΤΡΟΘΕΙΙΚΗ ΑΜΜΩΝΙΑ— ΦΩΣΦΟΡΙΚΗ ΑΜΜΩΝΙΑ 16—20—0— ΖΙΖΑΝΙΟΚΤΟΝΟΝ BAYER

AEROSOL ΙΑΠΩΝΙΑΣ κ.λ.π. γεωργικὰ φάρμακα

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΙΚΟΛΑΣ

ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 5 — ΤΗΛ. 58-94—ΠΑΤΡΑΙ

Κοινωνικά

Ὁ ἰατρὸς κ. ΔΙΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ μετέφερε τὸ ἰατρεῖον του Κορίνθου 301.

ΑΛΛΑΓΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Ὁ χειρουργὸς — Οὐρολόγος Dr ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣΑΚΗΣ, διδάκτωρ Πανεπ. Κων)λεως, Διευθυντὴς Οὐρολογικῆς Κλινικῆς Γενικοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν, τ. Διευθυντὴς Οὐρολογικοῦ Τμήματος Νοσοκομείου PASTEUR Κων) πόλεως. Δέχεται Μαιζῶνος 51 (Πλατεῖα Ὄλγας), τηλέφωνον: 40—96 Πάτραι. Παθήσεις: Προστάτου, Κύστεως, Νεφρῶν καὶ Γεννητικῶν ὀργάνων.

Ὁ Οὐρολόγος ΠΑΝ. ΡΟΥΒΑΛΗΣ, ἀνεχώρησεν εἰς Η.Π.Α., πρὸς ἐπιστημονικὴν ἐνημέρωσιν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΛΕΛΗΣ Ἰατρὸς εἰδικὸς παθολόγος μετέφερεν τὸ Ἰατρεῖον του Βασιλείου Ρούφου 90 πλησίον Ἀγίων Ἀναργύρων, τηλ. 68-92.

Ὁ κ. ΔΗΜ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ παιδίατρος, δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Ἰατρεῖόν του ὁδὸς Γεροκωστοπούλου 52, τηλ. 24 — 39.

Ὁ ἰατρὸς χειρουργὸς οὐρολόγος κ. Δ. ΚΟΥΚΟΣ διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν εἰδικὸς εἰς παθήσεις προστάτου, κύστεως, γεννητικῶν ὀργάνων καὶ νεφρῶν δέχεται εἰς τὴν Οὐρολογικὴν κλινικὴν «Ὁ Ἱπποκράτης», διασταύρωσις Δημ. Γούναρη καὶ Ἀθ. Διάκου 27, τηλ. 72-180.

ΓΟΒΔΕΛΑΣ Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ ἰατρὸς —παθολόγος, δέχεται καθημερινῶς εἰς τὸ ἰατρεῖον του, ὁδὸς Κορίνθου 348, καὶ ὥρας 8—10 π.μ. καὶ 4 μ.μ. —8 μ.μ. Δέχεται ἐπίσης ἐν τῷ αὐτῷ ἰατρεῖῳ τοὺς Δημοσίους Ὑπαλλήλους καὶ τοὺς ἠσφαλισμένους τῶν λοιπῶν Ταμείων. Τηλέφωνα: 55—21 καὶ 32-12.

Τὸ Ἰατρεῖον τοῦ Νευρολόγου — Ψυχιάτρου κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, μετεφέρθη Βότση 32 (ἔναντι Δημαρχείου), τηλ. 72—058.

Ἡ Ὀφθαλμολογικὴ Κλινικὴ ΧΑΡΙΛΑΟΥ Ν. ΤΖΑΒΑΛΑ, χειρουργοῦ — Ὀφθαλμιάτρου μετεφέρθη ἐπὶ τῆς γωνίας Ἁγίου Νικολάου καὶ Ρήγα Φεραίου 70, τηλ. 36—32.

Τὰ Ἐργαστήρια τοῦ Βιολόγου — Βιοχημικοῦ Δρος ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΙΓΑΛΟΥ, μετεφέρθησαν ὁδὸς Κανάρη — Καρασκάκη 207 (πρώην Κλινική κ. Μπάρλου).

Ὁ ἰατρὸς κ. ΙΩΑΝ. ΚΑΓΣΑΡΟΣ, εἰδικὸς παθολόγος, μετέφερε τὸ Ἰατρεῖον του Μιαούλη 47 (Μεταξὺ Κορίνθου καὶ Μαιζῶνος).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΛ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ χειρουργὸς ὀδοντίατρος, τ. ΑΣΣΙΣΤΕΝΤ τῆς ΣΤΟΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ τοῦ Πανεπιστημίου ΜΑΙΝΖ Γερμανίας. ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΣΤΟΜΑΤΟΣ. Πολυκατοικία Γκολφινοπούλου, ὁδὸς Γούναρη — —Κανακάρη, 1ος ὄροφος. ΕΙΣΟΔΟΣ ἐκ τῆς ΣΤΟΑΣ, τηλ 49—22, οἰκίας 49—23.

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΣΠΥΡ. ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΗΣ εἰδικὸς Ὠτορινολαρυγγολόγος, δέχεται εἰς τὴν κλινικήν του Πλατεῖα Γεωργίου Α' 9, τηλ 36-65.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ, Χειρουργικὴ καὶ Τραυματιολογικὴ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Χ. ΣΟΛΩΜΟΥ, Βότση 35 (Ἔναντι Τμήματος Μεταγωγῶν).

Ὁ ἰατρὸς κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΑΓΟΥΜΙΤΖΗΣ, Ὠτορινολαρυγγολόγος ἐπὶ 15ετίαν σπουδάσας καὶ ἀσκήσας τὸ ἐπάγγελμα εἰς Ἡν. Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, δέχεται εἰς τὴν κλινικήν του ὁδὸς Γούναρη 17, τηλ. 66— 51 καὶ 70—902 καὶ ἐκτελεῖ ἁπάσας τὰς ὠτορινολαρυγγολογικὰς ἐπεμβάσεις, πλαστικὰς ἐγχειρήσεις κλπ.

Ὁ ΑΛΕΞ. ΧΑΤΖΗΙΩΑΝΝΟΥ Νευρολόγος Ψυχίατρος, ἐπανελθὼν ἐκ ταξιδίου, ἐπανέλαβεν τὰς ἐργασίας του. Δέχεται καθ' ἑκάστην ὁδὸς Παντανάσσης 45, τηλ. 36—50.

Ὀφθαλμολογικὴ κλινικὴ ΠΑΥΛΟΥ ΟΔ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, χειρουργοῦ ὀφθαλμιάτρου, Κανακάρη 160 καὶ Παντανάσσης τηλ. 63—69.

Ἰατρὸς εἰδικὸς Παθολόγος κ. ΣΤΕΦ. ΤΣΑΤΣΟΣ, ὁδὸς Χαραλάμπη 65 Α' (Ὑψηλὰ Ἁλώνια Πάτραι, τηλ. 57—82 Ὧραι 7 — 1 καὶ 4 — 8 μ.μ.

ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΗΡΕΣ ΕΜΙΧ

Οἱ τελειότεροι καὶ πλέον εὔχρηστοι Γερμανικοὶ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΗΡΕΣ ΕΜΙΧ Παγκοσμίου φήμης κατάλληλοι:

Δι' αὐτοκίνητα, ἐργοστάσια, καταστήματα, γραφεῖα, κινηματοθέατρα κ. λ. π.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΑΓΓΕΛΟΣ Ν. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΓΟΥΝΑΡΗ ΤΗΛ. 35 - 93

ΣΗΜ. Ἀναλαμβάνομεν τὴν ἀναγόμωσιν παντὸς εἴδους Πυροσβεστῆρος.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης Σελίδος

μὲχρι τοῦ ἔτους 1950 καί ἀφ' ἑτέρου λόγω σπάνιος κεφαλαίων προκληθείσης καί ἐκ τῶν καταστροφῶν τῆς ἐπί τετραετίαν ἐχθρικῆς κατοχῆς.

Μετά τήν ἀναπροσαρμογήν τοῦ νομίσματος καί τήν ἀπελευθέρωσιν τῶν εἰσαγωγῶν ἡ βιομηχανία διῆλθε τήν κρίσιν τῆς ἀναπροσαρμογῆς πρός τήν νέαν κατάστασιν εἴτε ἐλλείψει κεφαλαίων εἴτε ὑπό τό βάρος τῶν ὑψηλῶν τόκων ἤ καί συνεπείᾳ διπλασιασμοῦ ἐκ τῆς προσαρμογῆς τῶν εἰς δολλάρια χρεῶν πρός τήν Κεντρικήν Ἐπιτροπήν Δανείων μετεπειτα ΟΧΟΑ, μὲ ἀποτέλεσμα ἀρκεταί βιομηχανίαι νά καμφθοῦν καί νά σταματήσουν.

Κατά τό ἐν τῷ μεταξύ διάστημα ἤρχισε νά ἀναγνωρίζεται ἡ ἀνάγκη τῆς ἀναπτύξεως τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας ὡς οὐσιώδους παράγοντος τῆς οἰκονομίας τῆς Χώρας μας καί ἐλήφθησαν μερικά νομοθετικά μέτρα εὐνοοῦντα τήν ἀνάπτυξιν αὐτῆς εἰς τήν ἐπαρχίαν, ἐπί σκοπῷ ἀμβλύνσεως τοῦ ῥεύματος ἀστυφιλίας πρός τήν Πρωτεύουσαν. Πλήν ὅμως οὐδέποτε κατεβλήθη προσπάθεια δημιουργίας εὐνοϊκοῦ ψυχολογικοῦ κλίματος, λίαν ἀπαραιτήτου διά τήν ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας ὡς καί τῆς Κεφαλαιοαγορᾶς ἐξ ἴσου ἀπαραιτήτου διά τήν ἄντλησιν τῶν ἀπαιτουμένων Κεφαλαίων.

Δὲν κατεννοήθη τοῦτεστιν ὅτι τό πρωτεῦον θέμα τότε εἰς τήν Χώραν μας ἦτο ἡ ἀπασχόλησις τῶν ἀνέργων ἀφ' ἑνός καί τῶν ὑποαπασχολουμένων κυρίως εἰς τήν ὑπαιθρον ἀφ' ἑτέρου καί ὅτι χάριν αὐτοῦ καί μόνον τοῦ θέματος ἤξιζε κάθε θυσία τοῦ συνόλου ὑπὲρ τῆς βιομηχανίας, ἐάν δι' αὐτῆς ἐπρόκειτο τό θέμα αὐτό νά εὕρῃ τήν λύσιν του.

Ἀτυχῶς ἐνῶ οἱ πάντες ὡμίλουν περί βιομηχανίας, οὐδείς ἐκ τῆς Διοικήσεως ἤ τοῦ Πολιτικοῦ Κόσμου ἐτόλμα νά προτείνῃ ἐκεῖνο τό ὁποῖον κατ' ἰδίαν ὡμολογεῖ ὅτι ἐπίστευε καί τοῦτο ἵνα μή κατηγορηθῇ ὅτι ὑποστηρίζει τό Κεφάλαιον καί οὕτω τεθῇ ἀντιμέτωπος συγχρόνων σοσιαλιστικῶν ἰδεῶν.

Ὅλοι οἱ ἁρμόδιοι τῆς Διοικήσεως καί ὁ Πολιτικός Κόσμος θύματα κυρίως τῆς προπαγάνδας ἠτις ἀνεπτύχθη μετά τόν πόλεμον, ἐπί σκοπῷ κατασυκοφαντήσεως τῆς βιομηχανίας καί οἰκονομικῆς ἐξαθλιώσεως τῆς χώρας μας, ἀπέδειξαν ἀτολμίαν περί τήν εἰσήγησιν ἤ λῆψιν μέτρων εὐνοούντων τήν ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας.

Ἡ βιομηχανία θέλει φουγάρα καί τά φουγάρα θέλουν κεφάλαια καί πρός συγκέντρωσιν τῶν κεφαλαίων ἀπαιτεῖται ἐμπιστοσύνη, ὅτι τό κεφάλαιον τοποθετούμενον εἰς τήν βιομηχανίαν ἀποδίδει. Καί αὐτό διά νά ἀποδώσῃ πρέπει ἡ βιομηχανία νά κερδίζει ἐνῶ ἡ λέξις «Κέρδος» παρ' ἡμῖν θεωρεῖται κάτι τό ἀποδιοπομπαῖον.

Ἕνα ὀλέμμα γύρω καί θά ἴδωμεν ὅτι ὅλαι αἱ χῶραι αἱ ἀναπτύξασαι τό ἐθνικόν των εἰσόδημα καί τό βιωτικόν ἐπίπεδον τῶν λαῶν των, τά ὀφείλουν εἰς τήν ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας των.

Δὲν ὑπάρχει ὑπανάπτυκτος χώρασήμερον πού νά μή προσπαθῇ νά ἀναπτύξῃ βιομηχανίαν μὲ οἱανδήποτε θυσίαν τοῦ λαοῦ της. Δὲν ὑπάρχει Χώρα κομμουνιστική ἤ σοσιαλιστική πού νά μήν ὑπέβαλε τόν λαόν της εἰς θυσίας διά τήν ἀνάπτυξ τῆς βιομηχανίας της πρὸς πλήρη ἀπασχόλησιν τοῦ λαοῦ της.

Η ΚΟΙΝΗ ΑΓΟΡΑ

Ἡμεῖς ἐδῶ δέν τολμοῦμε νά ἀναφέρωμε τήν λέξιν «Κέρδος» δηλαδή τό κίνητρον εἰς τό ὁποῖον ἐστηρίχθησαν αἱ οἰκονομίαι τῶν ἐλευθέρων Κρατῶν, διά νά οἰκοδομήσουν τήν εὐημερίαν τῶν λαῶν των καθ' ἣν στιγμήν μάλιστα καί αὐταί αἱ Κομμουνιστικαί Χῶραι μετά ταλαιπωρίας ἐπί δεκάδας ἐτῶν καθιεροῦν τῶρα τό κέρδος ὡς κίνητρον ἐπιτυχίας εἰς τάς διαφόρους κρατικάς ἐπιχειρήσεις.

Ἀπό τοῦ ἔτους 1959—1960 περίπου, ἤρχισε νά συζητεῖται μεταξύ τῶν ἁρμοδίων ἡ εἴσοδος τῆς Χώρας μας εἰς τήν συμφωνίαν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Χωρῶν τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς καί ἐν ἔτει 1962 ὑπεγράφη ἡ συμφωνία τῆς συνδέσεως μας μὲ τήν ΕΟΚ μὲ προθεσμίαν 22 ἐτῶν διά τήν πλήρη ἐξάλειψιν τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν, ὁπότε καί ἡ Ἑλλάς θά γίνῃ — ἰσότιμον — μέλος μὲ ἴσα πρός τούς ἄλλους ἑταίρους δικαιώματα.

Ἡ βιομηχανία ἀνησύχησε καί δικαίως, διότι δὲν τῆς ἐδίδετο ἐπαρκῆς προθεσμία προετοιμασίας, Τοὐναντίον ἀπό τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως ἤρχιζε καί ἡ ἐλάττωσις τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν κατά 5% κάθε 1 ½ ἔτος, εἰς τρόπον ὥστε ἐντὸς τῶν πρώτων 10 ἐτῶν νά μειωθοῦν οὗτοι κατά 25% καί ἐντὸς τῶν ἑπομένων 12 ἐτῶν κατά τό ὑπόλοιπον 75%.

Οὐσιαστικά ἡ προθεσμία τῆς προστασίας θά διήρκει περίπου ἐπί μίαν δεκαετίαν, διότι κατά τήν ἑπομένην δεκαετίαν θά ἐμειοῦντο κάθε χρόνον κατά 10% οἱ δασμοί, εἰς τρόπον ὥστε νά ἔχουν ἐξαλειφθῆ τελείως εἰς τό τέλος τῆς δωδεκαετίας, ὁπότε καί ἡ Ἑλλὰς θά ἐθεωρεῖτο ἰσότιμον μέλος μὲ ὅλας τάς ἐκ τῆς ἰσοτιμίας συνεπείας.

Οἱ βιομήχανοι δὲν ἀντετάχθησαν κατ' ἀρχήν εἰς τήν εἴσοδον τῆς Χώρας μας εἰς τήν Κοινήν Εὐρωπαϊκήν Ἀγοράν ἐφ' ὅσον, ὡς ἐλέχθη τότε, διά τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἐπρόκειτο νά ὠφεληθῇ ἡ Γεωργία μας τουτέστι νά λύσῃ τό πρόβλημα ἐξαγωγῆς τῶν προϊόντων της. Ἀλλ' ἀνησύχησαν σοβαρῶς, θεωρήσαντες μικράν τήν προβλεπομένην διά τῆς συμφωνίας προθεσμίαν προσαρμογῆς τῆς οἰκονομίας μας ἐν γένει πρὸς τήν εὐρωπαϊκήν τοιαύτην, καί προσεπάθησαν παντί τρόπῳ νά ἐξηγήσουν τούς λόγους τῶν ἀνησυχιῶν των πρὸς τούς τότε ἁρμοδίους.

Ἐτόνισαν τότε μετά φορτικότητος, ὅτι διά νά ἐπιτευχθῇ ἡ ἀναπροσαρμογή τῆς βιομηχανίας ἐντὸς τῆς τασσομένης προθεσμίας, θά ἔδει παραλλήλως νά προσαρμοσθοῦν καί οἱ ἄλλοι τομεῖς ὡς ἡ Διοικησις, ἡ Νομοθεσία, ἡ Ἐκπαίδευσις, ἡ Παιδεία ἐν γένει, ἡ Πίστις, αἱ Συγκοινωνίαι κλπ. διότι ἄνευ παραλλήλου αὐτῶν ἀναπτύξεως, δὲν θά ἦτο δυνατόν νά ἀναπτυχθῇ καί ἡ βιομηχανία εἰς τόσον σύντομον χρονικόν διάστημα, εἰς βαθμόν τοιοῦτον, ὥστε νά δύναται νά συναγωνισθῇ τήν βιομηχανίαν τῶν Χωρῶν τῆς Κοινῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀγορᾶς διά τούς ἀκολούθους κυρίως λόγους:

α.— Ἡ Εὐρωπαϊκή Βιομηχανία προηγεῖται τῆς ἱδρύσεως τῆς ἰδικῆς μας τοὐλάχιστον κατά ἕνα αἰῶνα.

β.— Ἡ τεχνική μας ἐκπαίδευσις, ἀνωτάτη, μέση καί κατωτάτη, ἔναντι τῆς τῶν ὡς ἄνω εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, εὑρίσκεται εἰς νηπιώδη εἰσέτι κατάστασιν.

γ.— Ἡ Εὐρωπαϊκή Βιομηχανία λόγω τοῦ μακροῦ χρόνου, τοῦ ὑψηλοῦ βιωτικοῦ ἐπιπέδου τῶν λαῶν της, τοῦ μεγάλου ἐσωτερικοῦ χώρου κ.λπ. ἔχει συγκεντρώσει τεράστια κεφάλαια, πεῖραν καί τεχνικήν παράδοσιν ποὺ δὲν δύνανται νά ἔχουν καμμίαν σύγκρισιν πρός τά τῆς Ἑλληνικῆς τοιαῦτα.

δ.— Διά νά ἐπιτευχθῇ ἔστω καί προσεγγισις τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας πρός τά ἀνωτέρω ἀπαιτοῦνται τεράστια κεφάλαια, μακρά τεχνική πεῖρα, πέραν τῆς τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως καί ἄνεσις χρόνου ὑπό προστασίαν, ὡς συνέβη καί συμβαίνει παντοῦ ὅπου ἀνεπτύχθη καί ἀναπτύσσεται βιομηχανία.

Ἡ Χώρα μας εἶναι μικρά μὲ χαμηλόν βιωτικόν ἐπίπεδον τοῦ λαοῦ της καί συνεπῶς μικράν καταναλωτικήν αὐτοῦ δυναμικότητα, πρᾶγμα πού ἐμποδίζει τήν ἐξ ἀρχῆς ἵδρυσιν μεγάλων βιομηχανικῶν μονάδων, ἔστω καί ἂν ὑπάρξουν τά κεφάλαια. Καθόσον θά πρὲπει εἰς τήν περίπτωσι τῆς ἱδρύσεως μεγάλων βιομηχανιῶν, πρός ἐπιτυχίαν συναγωνιστικοῦ κόστους, νά ἀποβλέψουν αὗται εἰς τήν ἐξαγωγήν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, τουλάχιστον διά τό πλεόνασμά των, ἀδιαφόρως ὑψους αὐτοῦ, πρᾶγμα λίαν δύσκολον ἄνευ εἰδικῆς προστασίας, τουλάχιστον κατά τά πρῶτα ἔτη ὁπότε τό κόστος, κατά κανόνα, εἶναι ὑψηλόν, διά πλείστους λόγους ὀργανώσεως, ἐκπαιδεύσεως προσωπικοῦ, πείρας κ. λ. π.

Εἰς τό ἑπόμενον ἡ συνέχεια

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ, εἰδικὸς παθολόγος, ἀποχωρήσας τοῦ Γενικοῦ Κρατικοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν, δέχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγίου Νικολάου ἀρ. 80 Ἰατρεῖον του (ἔναντι Ἱεροῦ ναοῦ Ἁγ. Νικολάου), τηλ

ΟΥΡΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

ΠΑΤΡΩΝ

"Ο ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ"

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ. ΚΟΥΚΟΥ

ΔΙΔΑΚΤΩΡΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Παθήσεις νεφρῶν, Προστάτου, Κύστεως, Γεννητικῶν ὀργάνων

ΓΟΥΝΑΡΗ ΚΑΙ ΑΘ. ΔΙΑΚΟΥ 27, ΤΗΛ, 72-180

ΓΚΡΕΚΑ

ΤΑΚΟΥΝΙΑ ΕΞΠΡΕΣ

3 ΛΕΠΤΩΝ

Μεγάλης ἀντοχῆς

ΣΟΛΕΣ ΤΑΚΟΥΝΙΑ ΜΥΤΑΚΙΑ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ - ΑΝΔΡΙΚΑ

Στό Στιλβωτήριον

ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΛΑΧΟΥ

ΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 13

(Παραπλεύρως Ἐθνικῆς Τραπέζης) ΤΗΛ. 50-06

ΚΑΤΩ ΜΕΡΟΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΟΛΓΑΣ